

5. Титаренко Т. М. Буденний досвід як матеріал особистісного самоосмислювання. *Психологія*. 2000. Вип. 1 (8). С. 26–34.

Одержано 05.11.2019

УДК [378.6:351.74](477.54-25)

Володимир Анатолійович ЄВТУШОК,

старший викладач кафедри тактичної

та спеціальної фізичної підготовки факультету № 2

Харківського національного університету внутрішніх справ;

 <https://orcid.org/0000-0002-9165-6296>

ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ДЕСЯТИЛІТЬ

Зміни – закон життя. І ті, хто дивиться тільки в минуле
чи лише на сьогодення, безперечно – пропустять майбутнє
Джон Ф. Кеннеді

Створити таку величезну та працюючу систему непросто. Такий процес потребує багато часу та розумних наставників.

Метою моєї роботи є:

- проведення аналізу роботи університету;
 - висловлення концепцій майбутнього розвитку університету.
- Аби зрозуміти всю велич необхідно заглянути трошки в минуле.

«...У 2017 року виповнилось 100 років, відколи розпочалася підготовка охоронців правопорядку на харківській землі. Пройдено довгий шлях становлення та розвитку харківських охоронців правопорядку. І всі надбання, весь величезний, унікальний досвід, накопичений не одним поколінням правоохоронців, стали передумовою, для створення Харківського національного університету внутрішніх справ».

Університет постійно розвивався, так у 2001 році він отримав статус національного.

Величезне значення для розвитку, існування будь-якого місця має лідер – той, хто невпинно йде вперед. Такими були і є Олександр Бандурка, Сергій Гусаров, Валерій Сокурєнко, а сьогодні – Дмитро Швець.

Кожен з цих людей зробив неабиякий внесок задля становлення та розвитку університету.

«Ініціатором та організатором становлення і розвитку такого закладу в системі Міністерства внутрішніх справ України став народний депутат України І–ІV скликань, академік, доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, президент Кримінологічної асоціації України, генерал-полковник міліції Олександр Маркович Бандурка.

Пізніше із 2012 по 2015 рік ректором був Сергій Гусаров – народний депутат України V, VI скликань, член-кореспондент Національної академії правових наук України, доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, генерал-полковник міліції.

Із 2015 року університет очолює доктор юридичних наук, доцент, генерал поліції третього рангу Валерій Сокурєнко, який підняв діяльність університету на новий рівень.

Під керівництвом Валерія Сокурєнка в університеті почалась «нова доба», яка зумовлена такими змінами:

- традиційним стало проведення тактико-спеціальних і командно-штабних навчань;
- започатковані та працюють курси з підготовки й перепідготовки кадрів для Національної поліції України;
- відкрито Центр Українсько-Польського розвитку;
- створено кіберполігон, де розробляються програми, за допомогою яких можна буде протидіяти кібератакам,
- разом із Харківською обласною державною адміністрацією започатковано освітній проєкт «Кадети поліції» для школярів.

Харківський національний університет внутрішніх справ – один із найкращих та найпрестижніших вищих навчальних закладів України.

Але це не дивно, сьогодні ми бачимо наш університет могутнім та величним. Він постійно хоче розвиватись, прагне модернізувати матеріально-технічну базу.

Наш університет не стоїть на місці, а впевнено крокує в ногу з сучасністю:

- для курсантів побудовано новітній гуртожиток за європейськими стандартами, який незабаром розпочне свою роботу;
- у Харківському національному університеті внутрішніх справ відкрито новий спортивний майданчик. Він доповнює багатофункціональний спортивний комплекс «Динамо-Арена» і буде використовуватися для гри у міні-футбол і для проведення занять зі спеціальної фізичної та тактичної підготовки;
- до Харківського університету внутрішніх справ було приєднано Кременчуцький льотний коледж;
- побудовано зручні та комфортні трибуни на стадіоні «Універ-Динамо».

Підсумовуюче все вище сказане, варто зазначити, що немає меж досконалості. На мою думку, університету для покращення роботи та розширення можливостей розвитку необхідно:

- постійне оновлення спецзасобів за стандартами ЄС, задля кращої та якіснішої оборони курсантів, під час охорони публічного порядку чи несення служби;
- створення тренувальної кінологічної бази;
- використання сучасних інформаційно-комунікаційних технологій для проведення заходів міжнародного характеру за участю іноземних фахівців у режимі он-лайн (вебінари, інтернет-конференції тощо);
- запровадження факультативу «Сучасні інформаційно-телекомунікаційні технології у професійній діяльності працівника Національної поліції»;
- підвищення рівня знання іноземних мов учасниками освітнього процесу, активне їх використання в освітньому процесі та при проведенні наукових досліджень, публікуванні наукових праць у зарубіжних друкованих виданнях;
- створити програму обміну курсантів (разом з наставниками, наприклад викладачами кафедри «Тактичної та спеціальної фізичної підготовки» між країнами Європейського Союзу задля розширення навичок, здібностей, професійного досвіду;
- збільшити кількість дронів, які можна використати для проведення спецоперацій, розшуку дітей, ООС;
- створити вертолітну базу для курсантів, їхнього навчання та розширення навичок.

Висновок. Отже, розглянувши можливість розвитку університету, було запропоновано низку модернізацій, які потребують уваги та реалізації.

Список бібліографічних посилань

1. Оцінка й обґрунтування продовження ресурсу елементів конструкцій : пр. конф. (м., Київ, 6–9 черв. 2000 р.). Т. 2 / відп. ред. В. Т. Трощенко. Київ : Ін-т проблем міцності, 2000. С. 559–956. (Ресурс 2000).
2. Інформація про ХНУВС // Харківський національний університет внутрішніх справ : сайт. URL: <http://univd.edu.ua/uk/dir/2/pro-khnuvs> (дата звернення: 22.10.2019).

Одержано 29.10.2019

УДК 81'276.2-053.6

Наталія Ігорівна ЄЛЬНІКОВА,

старший викладач кафедри українознавства факультету № 2

Харківського національного університету внутрішніх справ;

 <https://orcid.org/0000-0002-5061-8226>

СОЦІОЛІНГВІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ МОЛОДІЖНОГО СЛЕНГУ У КУРСАНТСЬКОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Останнім часом наукові розвідки в галузі українського мовознавства дедалі частіше містять питання розвитку соціальних діалектів мови, стилістики та культури мовлення. Це зумовлено стрімкими змінами у житті людини та їхніми відображеннями у функціонуванні мови. Сучасні лінгвісти не лише фіксують нові мовні явища, а й надають оцінку цим тенденціям.

Молодь є соціально найбільш перспективною верствою населення, мовна компетенція та мовленнєва поведінка якої визначає напрямок розвитку й інших підсистем мови, як розмовної, так і літературної. Молодіжний сленг як повсякденна мова спілкування молоді є своєрідним показником їхнього рівня розвитку, інтересів, потреб і смаків. Найбільшого впливу та змін зазнає саме мовлення курсантської молоді, яке активно відображає модифікації у суспільному житті країни, мотивовані соціально-економічними та політичними реформами в державі. Беззаперечним є той факт, що мовлення молоді сьогодні насичене іншомовними запозиченнями, словотвірними покручами, зниженою лексикою, жаргонізмами та лайкою, що пояснюється їхньою мовною некомпетентністю, невмінням застосовувати лексичні одиниці тієї мови, яка доречна в тій чи іншій ситуації спілкування. Центральною темою у сучасному мовознавстві є проблема мовної еволюції, тому соціолінгвістичні дослідження особливостей функціонування молодіжного сленгу в курсантському середовищі є перспективними та зумовлюють актуальність нашої роботи.

Проблеми розвитку сучасної української мови сьогодні вивчають у різних аспектах: так, одні дослідники описують її кризовий стан, підкреслюючи загальне зниження культури, духовності, інші наголошують на новому етапі розвитку мови, називаючи сучасний стан мови стабільним. Мовознавці вивчають писемну складову української мови та аналізують форми усного спілкування, що характеризуються жвавістю, відхиленням від унормованих стандартів і ненормативністю. Особливу увагу дослідників привертають різні види професійних і соціальних діалектів, а також сформований на їхній основі молодіжний сленг, тому що такі різновиди розмовної мови характеризуються звуженою соціальною сферою вживання. Молодіжний сленг ставав предметом досліджень багатьох науковців, серед яких можна виділити Л. Ставицьку, Л. Масенку, Н. Сологуб, Р. Трифонова, Г. Мацюк, К. Городенську, С. Єрмоленко, С. Мартос та інших.

Термін «сленг» за своїм походженням має складну етимологічну структуру, що не дає змогу дійти згоди у єдиному визначенні цього поняття. Цей термін є багатозначним, що позначає розмовний варіант професійного